

Släkten Souranders sommarfest i kulturvaggan Åbo, den 26 augusti 2006

Scriptsit Anita Sourander, redegit Annette Sucksdorff

Väderleken gynnade släkten Souranders sommarfest: vädret var vackert redan vid morgongryningen då släktingarna från olika delar av landet tog kurs mot Åbo för att i denna kulturvaggan hålla sitt tredje festliga släktsammanträde.

Den mest långväga gästen torde ha varit Patrick Sourander, som hade kommit hela vägen från Sverige enkom för att möta oss. På initiativ av Annette och Lars Sucksdorff hade Svenska Klubben valts till mötesplats för att denna traditionsrika klubb befinner sig bekvämt mitt i staden. Släktföreningens styrelse hade redan i januari bestämt sig för att välja just denna eleganta och trivsamma restaurang vid Auragatan nära Aura å till släktmötets sammanträdesplats. Klubben hade enligt sin långvariga tradition ordnat allt till rätta för släktsammankomsten alla nödvändiga audiovisuella redskap medräknade.

Anmälningen till släktsammanträdet skedde i Svenska Klubbens aula, där många hjärtliga återseenden ägde rum. Sointu tog emot gästerna och delade ut namnkort med olika färger för att åtskilja de olika släktgrenarna. Dagens festligheter inleddes med släktföreningens ordinarie möte kl. 12:30, vartill ett tjugotal personer hade anmält sig, som väl räckte till för att mötet skulle vara beslutfört.

Styrelsens karismatiska ordförande Raimo öppnade mötet och kallade Rafael Kyti till mötesordförande.

Raimo och sekreteraren Mauri hade förberett mötesprotokollet så att behandlingen av ärendena löpte undan raskt med hjälp av folier och datorer. Raimo som varit ordförande från och med grundandet av föreningen bad att bli befriad från styrelseuppdrag och ordförandeposten. Han hade ju också förut varit bland annat ordförande för utskottet som år 1999 planerade släktmötet i Tusby. Därför förändrades styrelsen något. Nya medlemmar i styrelsen blev: Annette Sucksdorff (ordinarie medlem), Karoliina Sourander och Eero Weuro (suppleanter).

Omedelbart efter föreningsmötet samlades den nyvalda styrelsen till ett snabbt möte och valde Mauri Sourander till ordförande och Raimos efterträdare. Till andra sekreterare valdes Annette Sucksdorff, med de svenskspråkiga ärenden som särområde. Man underströk föreningens tvåspråkighet som en viktig tradition att värna om.

Den nykonstituerade styrelsen beslöt som sin första handling att kalla föreningens långvariga och väl meriterade ordförande Raimo till hedersordförande.

Efter föreningsmötet fortsatte dagens program med en rundtur för att beskåda Åbo.

Icke mindre än 42 personer deltog i bussturen som startade från hållplatsen mitt emot Svenska Klubben. Som guide fungerade Karita Holm som berättade om Åbos färgstarka historia. Bussen körde längs Aura ås strandgator och vi blev förtrogna bl.a. med ursprunget för det finska uttrycket "menee päin prinkkalaa"; vi kände ju förstås igen Brinkhalls urgamla byggnad, från vilken Julfreden kungörs även i vår tid varje år. Vi

körde också förbi Rettigs gamla palats, som numera är säte för det arkeologiska museet Aboa Vetus et Nova; naturligtvis fick vi lyssna till en lustig historia om åbobors ödesrika skeden från den mörkaste medeltiden till dagens Åbo.

Bussen stannade framför Åbo domkyrka och vi fick så illa lov att klättra upp för de myckna trapporna till det äldsta och största templet i landet. Inne i domkyrkan fick vi höra outsinliga berättelser och detaljer om Åbo brand, kyrkans historia och se olika gravvalv. Speciellt gravvalven med valvmålningen som föreställer Karin Månsdotter med barnen och historien under hennes tid väckte stort intresse bland mången släkting.

Under kyrkoturen hade det soliga vädret övergått i regn med åskmoln och vi var tvungna att göra snabba förändringar i programmet. Det var självklart att väderleken inte var särskilt lämplig för den planerade promenaden till utsiktsplatsen på Vårdberget; säkerligen skulle vi ha blivit genomblöta.

I stället tog Pia Kyyrö-Harju med sin välkända energi tillsammans med sin syster Anne raskt itu med serveringen av västkost inne i bussen, där vi kunde förtära lunchen i skydd för regnet. Tydligt var alla

redan törstiga och hungriga, västkosten togs väl emot och intogs med aptit när Pia skötte om den välplanerade trakteringen. Bussturen fortsatte mot Åbo Slott och efter fullbordad rundtur anlände vi tillbaka till utgångspunkten på Auragatan.

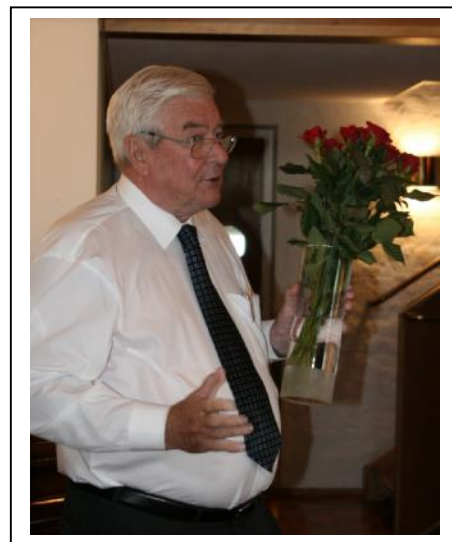

En del av vinet fanns kvar efter bussturen och en del av gästerna fortsatte att njuta av trakteringen och bekanta sig med varandra under ett lummigt träd vid Auragatan.

Härefter förberedde alla sig för kvällens galamiddag. Till släktfesten anlände stundom folk så tätt att det tidvis var trängsel vid anmälningsskivan. Men huvudsaken var ju förstås att vi alla rymdes in i festlokalen för att njuta av samvaron. Till slut var vi allt som allt 86 släktingar i alla åldersklasser. Släkttavlorna var tydligt uppsatta vid ingången till festsalen och under kvällens lopp blev dessa vidare uppdaterade angående både äldre och yngre Sourandrar; det var också hela kvällen spännande att vänta på de senaste nyheterna om en nyföding till släkten.

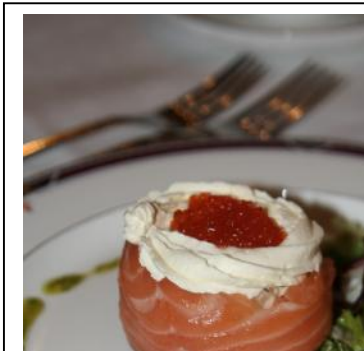
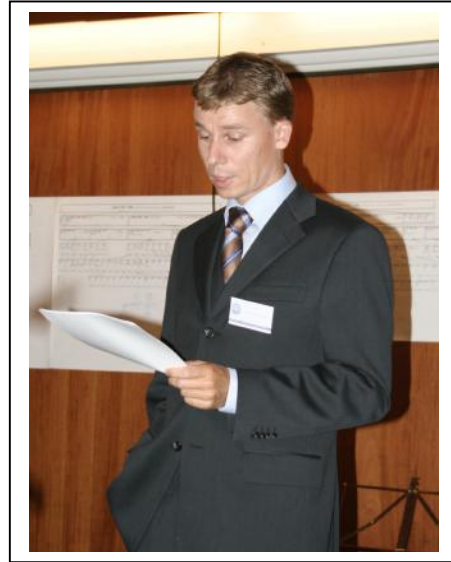
Den nya styrelsen presenterades, Raimo överlät symboliskt klubban till den nya ordföranden Mauri, och den avgående ordföranden blomsterhyllades. I sitt tacktal prisade Raimo hela styrelsen och speciellt Mauri som fungerat som sekreterare och som föreningsordförandens högra hand. Härefter redogjorde Mauri för föreningens verksamhet under de gångna åren samt framtidsplanerna.

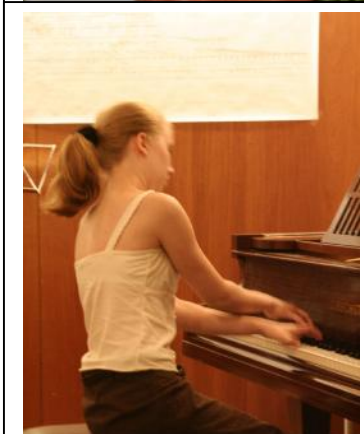

Alla deltagare presenterade sig och det var både roligt och informativt. Foton togs så att man lyckades dokumentera alla. Också videokameraerna var i gång hela kvällen och mångt minnesvärt uppträdande blev dokumenterat för framtiden. Släktmötets nästa mötesplats blev oavgjord, men bl.a. Nokia och Jyväskylä fick understöd.

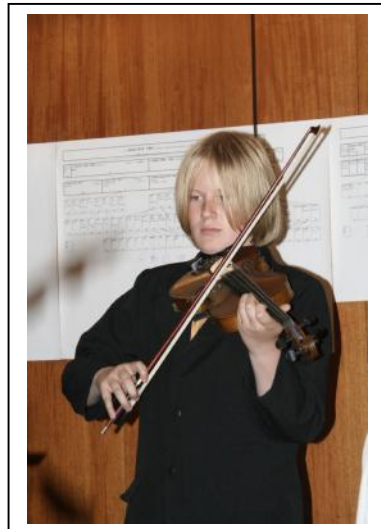
I historieavsnittet av släktsammankomsten höll Ulf ett färgstarkt föredrag om betydande eller intressanta släktingar i synnerhet från epoken 1500-1800. Oula Silvennoinen hade forskat i nyare och förut opublicerade källor angående uppgifter om släkten Sourander i Nationalarkivet och Skyddspolisens arkiv. Han rapporterade ordagrant om fynden angående släkten i dessa arkiv.

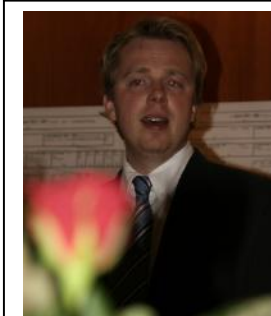
Leif Sourander ville fästa åhörarnas uppmärksamhet på att personkaraktäriseringarna i dessa myndigheternas arkiv gav en felaktig bild av personerna i fråga.

Nu var det dags för supén, som inleddes med ett glas skum. Under programmets gång hade aptiten vuxit och den spännande förrätten, skärgårdsbakelsen, intogs med lust. Huvudrätten var utsökt rökt kronhjortsfilé med viltsås och efterrätten bestod av lækker chokladmousse med bärsås.

Under middagen musicerade ungdomarna Kemppinen: Viljami, Pauli och Milja med ackompanjemang av deras mamma Maria. Ilonas pianospel gav bevis på ett tekniskt kunnande och en musikalisk begåvning. Under efterrätten sjöng Dan och Marcus

Sucksdorff stämmingsfull gospel musik av Elvis.

Umgänget i festens anda fortsatte ända till midnatt och mången förut främmande släkting blev bekant, särskilt de långväga. Förstås deltog barnen också med entusiasm i festandet och blev så intresserade av flygelns inälvor, att den var nära att falla isär. Klubbens bar hade öppnats i god tid och de invigda i ämnet flyttade raskt sin kos dit för att inta barens elixir. De sista gästerna lämnade Svenska Klubben kring midnatt. Natten var

varm och stämningen vid åstrandern hade en sydeuropeisk atmosfär då krönikören vandrade till hotellet.

Hamburger Börs nattklubb hade valts av åtskilliga grupper som mötesplats för "nachspiel" och det spordes på stan att här lär Rami och Ramis dotter Riitta med Rafael och Harri Stenberg ha diskuterat filosofi och Wagners musik. Här hade också Pia och Anne fått glatt sällskap av Ulf. Ordet, initierat av Karolina Anitasdottir, Markus Thoreson och Jaakko Eeroson (Weuro), hade spritt sig vitt och brett bland ungdomen

Sourander angående deras egen nahare och resultatet var av allt att döma utmärkt. Men rapporteringen av ungdomens glada festande och strapatser i den heta åboländska augustinatten hör inte mera till denna krönika.

Släktmötet i Åbo var memorabelt och lyckades bra, festplatsen, programmet och atmosfären var mycket fin, härav ett stort tack till organisatörerna och deltagarna. Särskilt frapperande har varit att få göra bekantskap med släktingar man tidigare knappt vetat av. Förut var några av dessa endast namn som förekommit i släkttavlor, berättelser eller boken Släkten Sourander; nu är de levande personer. Det känns som om den egna familjen skulle ha utvidgats. Släkten har visat sig vara ett generationer förenande nätverk.

